

Can Madriguera

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/ Catalunya, 8.
Emplaçament A 42 m del festejador de ca n'Amargós.

Coordenades:

Latitud: 41.380291402166
Longitud: 2.0780588686466
UTM Est (X): 422910
UTM Nord (Y): 4581384

Classificació

Número de fitxa 08221 - 16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Any 1919-1927
Autoria de l'element: Josep Graner i Prat (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Va ser restaurat completament l'any 2005, conservant al màxim els elements originals.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BPU-22
BCIL número registre 10216-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.

Data aprovació: dj., 07/05/1987 - 12:00

Número inventari IPAC 19300

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil

Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	3015203DF2831E
Fitxes associades:	
<u>Festejador de ca n'Amargós - can Vendrell</u>	
Autoria de la fitxa	Marina Peris i David Torres Rodríguez- Kuanum
Data de registre de la fitxa:	dc., 16/10/2024 - 10:52

Descripció

Edifici d'estil eclèctic que distribueix la seva estructura en planta, pis i golfes i tres tribunes rectangulars adossades als cantons.

La planta baixa té l'accés principal marcat per una escala ampla i central, que acaba a un porxo protegit per dues columnes toscanes. La porta d'entrada és de doble batent i queda emmarcada amb un relleu de color terrós que ressalta sobre el color cru de la façana. Les dues finestres als eixos laterals són d'arc de llinda i decorades amb marcs en relleu acabats amb un frontó arrodonit amb motius d'ovals i florals.

La primera planta es caracteritza pel balcó central conformat per una barana de balustres de pedra, que se sobresurt lleugerament. També dividit en tres eixos, les finestres laterals s'emmarquen de forma senzilla mentre que la finestra central es decora amb relleus florals i un oval dins un frontó corb.

Les golfes es caracteritzen per les seves dues obertures en forma d'òculs emmarcats amb decoració d'estil barroc sota una cornisa dentada que els voreja en forma d'arc de mig punt.

La coberta d'influència francesa, és un element distintiu de l'edifici i remarca sobretot les cantonades. Està feta de pissarra i té forma tronco piramidal amb la part superior aixafada. Entre les quatre torres hi trobem baranes de balustres i decoracions de tipus escultòrics que contribueixen a la magnificència de tot el conjunt. El terrat és de coberta plana.

L'edifici s'integra en un jardí dissenyat amb molta cura, amb gespa i camins que condueixen a l'escala principal. Amb una piscina semicircular situada a la part posterior. La vegetació al voltant del jardí serveix de marc natural i també actua com una barrera visual, preservant la privadesa de l'habitatge.

Història

Va ser l'any 1919, quan Francisco Madriguera va encarregar al reconegut arquitecte Josep Graner el projecte per a una residència familiar. La construcció, que va finalitzar l'any 1927, va ser realitzada per l'empresa Fills de Magí Campreciós. Durant aquest període, la casa es va consolidar com a un exemple notable d'arquitectura residencial de l'època.

En els difícils anys de la Guerra Civil a l'edifici li van donar un ús humanitari. El doctor Josep Sánchez, casat amb Carme Madriguera, va decidir instal·lar-hi un hospital de sang per atendre els ferits del conflicte.

El 1967, la propietat va passar a mans de la comunitat religiosa de les *Reverendas Adoratrices Esclavas del Santísimo Sacramento y de la Caridad*. Aquesta congregació va emprendre una reforma important de l'edifici, adaptant part de la planta baixa per convertir-la en una capella. A més, van construir una escola a la finca, ampliant la funció educativa de la propietat.

Fins a l'any 1983, aquesta va albergar dues capelles: una situada a la planta baixa i una altra dins la zona destinada a la comunitat religiosa. Ambdues estaven dedicades al Santíssim Sagrament, convertint l'espai en un lloc de recolliment i devoció, alhora que es mantenia l'activitat escolar.

L'any 2005 hi va haver una restauració completa de l'edifici, conservant al màxim els elements originals. Avui en dia torna a ser una residència privada unifamiliar.

Bibliografia

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; SANAHUJA TORRES, Dolors (1985). "Itinerari d'arquitectura de Sant Just Desvern. Recorregut urbà i de masies de muntanya". *Quaderns d'Estudis Santjustencs II*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Arxiu Històric de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Can Madriguera. Pobles de Catalunya](#)

[Can Madriguera de Sant Just Desvern. Conèixer Catalunya](#)

[Josep Graner i Prat. Arquitectura Catalana](#)

